

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

4. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

31. LEDNA 2021

Z obsahu:

Požehnání

Katecheze papeže
Františka v knihovně
Apoštolského paláce
v Římě 2. prosince 2020
- strana 2 -

Svatý Pavel Miki a druhové

Libor Rösner
- strana 4 -

40. výročí vyhlášení
sv. Cyrila a Metoděje
za spolupatrony Evropy
- strana 5 -

Objev schránky s relikvií
Ježíše Krista
v klášteře v Milevsku
- strana 5 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (37)
- strana 6 -

Plnoprávné srdce
- strana 8 -

Papež František uznal
hrdinské ctnosti
českého salesiána
P. Ignáce Stuchlého
- strana 10 -

Diktatura relativismu (1)
Grzegorz Kucharczyk
- strana 11 -

Poblíž Getseman odkryta
židovská rituální lázeň
a raně křesťanský kostel
- strana 13 -

Girolamo Romanelli (1485-1566): Uvedení Páně do chrámu

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ÚNOR 2021

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Modleme se za ženy, které se staly oběťmi násilí, aby je společnost chránila, brala vážně jejich utrpení a byla ochotna je vyslechnout.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme za dobré zdravotnictví v naší zemi a prosíme za všechny, kdo pečují o potřebné, aby v nich viděli obraz Boží a svou službu jim prokazovali s úctou a láskou.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!*

*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Plnoprávné srdce

*Úsměv lidí s intelektuální neplnoprávností je zcela plnoprávný:
přirozený, upřímný, bez silikonu, manýrů, bez snahy ukázat se v lepším světle.*

Povolání

Jednoho dne mě jakási neústupná síla přitáhla do kostela, ve kterém kvůli vzdálenosti nebývám moc často. Cítila jsem, že právě tam mám prožít Eucharistii. Kostel byl plný lidí. Ukázalo se, že to byl poslední den farních rekolekcí. Během ponaučení kněz citoval úryvek o povolání apoštolů a já jsem cítila, že se mé oči úžasem stávají stále většími a většími. V jednu chvíli rekolektor řekl, že projde svatyní a učiní to, co Ježíš – povolá několik apoštolů. Ve svých myšlenkách jsem se usmála: „Bože, Ty a ty Tvé náhody... Jestli to je odpověď na moji modlitbu, udělej vybraného člověka ze mě. Řekni ústy toho kněze: »Pojď za Mnou«, přikaz mi opustit mou dobrou, ne špatně placenou práci, a já ji opustím a půjdu, kamkoliv mě pošleš.“ Kněz začal kráčet kostelem, bral s sebou břichatého muže, ženu šedivou jako holoubek, rozčuchaného chlapce v červené bundě s kapucí. Pevným krokem mě minul, zatímco jsem stála s očekáváním plným napětí. „Ne – to ne,“ pomyslela jsem si jak navztekane děcko, abych za několik sekund uslyšela vytoužené: „Půjdeš za Mnou?“ Se zbytkem sebekontroly jsem se udržela, abych samou euforií nevskočila z lavice. Když nebe k něčemu zve, nadšeně se stává tak silným a zřejmým, že není místa na pochyby.

Milosrdenství

Jednou jsem se modlila před obrazem Ježíše Milosrdného a poprosila: „Dovol mi, abych Tě viděla v druhém člověku.“ Náhle jsem zřetelně spatřila, jak se tvář z obrazu začíná měnit, ukazují se obličejové mužů i žen, starých i dětí. Uslyšela jsem v srdci: „Nebude ti chybět má milost.“ O několik dní později jsem potkala známou. Dlouho jsme se neviděly. Ukázalo se, že Goša pracuje v Domě společné pomoci, vedeném řeholními sestrami. Svěřenci jsou lidé s hlubokou intelektuální i tělesnou nedostatečností. Poslouchala jsem o okruhu povinností opatrovatele takových osob a ujasňovala si, že ještě před

půlrokem bych nepřijala žádnou práci takového typu ani za žádné peníze. Teď ale vůbec nejde o naditou peněženku, o stav konta, ale o srdce. A v srdci je opravdová bouře: obava – jen při pomyslení, že kvůli takové službě bych měla opustit své dosavadní zaměstnání, a zároveň hluboké přesvědčení, že právě k tomu mě volá Bůh.

Neměla jsem o té práci ani za mák nějakou představu, ale šla jsem na kvalifikační pohovor. Ve své dosavadní kariéře jsem předkládala lidem exkluzivní kýč. Doplňující reference? „Mohu vše v tom, jenž mě posiluje.“ (Flp 4,13) Dostala jsem práci. Nevěděla jsem, jestli se mám těšit. Vždyť jsem se k ní nehodila. Byla jsem přesvědčena, že to nezvládnou – já, manekýnka z obchodní galerie... Nikdy jsem nepřevinula dítě, a teď mám přebalovat dospělé ženy? Přece se toho všeho štítím! Asi jsem se zbláznila...

Není to lehké

Nikdy jsem neměla žádný kontakt s osobami s intelektuální neplnoprávností. Nevím, jak se mám chovat, co říkat, co dělat, čeho se vyvarovat. Je to jiný svět. Jiná planeta. Průměrný věk chovaneček ve skupině je – kolem 30 let. Moje povinnosti jsou jako v domě, protože to je jejich dům. Některé ženy mají kontakt s rodiči, kteří se o ně skutečně starají a pravidelně si je berou na propustky. Pro ostatní pacientky jsou jejich celým světem sestry a pečovatelky, je to jejich rodina.

Polovina děvčat má pleny, některé leží s hlubokou mozkovou paralýzou všech končetin. Učím se mít odstup k této skutečnosti. Směs hluboké intelektové nesvéprávnosti, autismu a mnoha jiných onemocnění u některých tvoří výbušnou směs. Občas se projeví agresivní i autoagresivní chování. S žádnou z těch dívek není možné rozumně promluvit. Hledím na dospělé ženy, které se občas chovají jako malé děti, vytrhující si vzájemně z rukou hračky. Pacientky je třeba umýt, převléknout, převinout, některé nakrmit. Když některá vyzvrací oběd, samo se to neuklidí. Během prvních dní při výměně plenek boju-

Biskup Varden: O vnitřním životě už neumíme mluvit, ale stále ho hledáme

ji s reflexem na zvracení. Fyzicky to také není lehké. To není exkluzivní butik. Na jednu stranu se mi chce utéct, na druhou cítím, že mám zůstat. To místo porušuje stereotyp, s jakým si mnozí spojují podobná zařízení. Jsou tu barevné stěny, pěkně zařízené pokoje. Je zde čisto, útulno, domácké prostředí. Výjezdy do dílen, doplňkové činnosti, rehabilitace, muzikoterapie.

Domáci

Každá pacientka je jiná. Každá má svůj svět, ke kterému mám přístup ve větší či menší míře. Žádnou nezajímá stav konta, titul před jménem nebo vzhled těch, kteří se s ní setkávají. Ony se dívají bezprostředně do nitra člověka, rozpoznají emoce. Chtějí být docela prostě přijaty, takové, jaké jsou. Celý jejich materialismus je zaměřen na coca-colu, kávu nebo balíček sladkostí.

Ula nemá ráda křik. Občas si kouše vlastní ruku, protože jinak nedokáže uvolnit své emoce. Nejpřiměřenější reakcí je odvrátit její pozornost. Má ráda plyšové medvídky, koupel v horké vodě a hudbu. Zvláště staré, předválečné kousky. Prstem si vyfukává rytmus. Otvírá sešit a maluje kolečka. Jedno za druhým. Má v sobě obrovské poklady lásky. Objímá mě několikrát za den a ptá se: „Máte mě ráda?“ Střídá to s prosebným: „Ať neumřete!“

Náčtiletá Darja je v té skupině nejmladší. Má mozkovou paralýzu všech končetin a mikrocefalii. Ležící, úplně bezbranná vůči světu a silným spasmům. Co to znamená? Kdo měl bolestivou křeč lýtky, ať si to v představě rozšíří na celé tělo – vítejte v Darjině světě.

Kornélie je velmi klidná. Nemluví. Má paralýzu lícních svalů. Ze lžičky vysává rozmocněné jídlo. Zvládá to. Zvláště když se zaměří na kávu stojící bez dohledu. Stačí chvílička, kdy se nikdo neřívá. Pro tekutý kofein je schopna udělat všechno. Většinou je jí zima. Ačkoliv je horko, ukazuje posunky, že chce svetr. Všude najde kousek slunce, vybere si nejteplejší místo a usadí se tam jako kočka. Když se dlaní dotýká hlavy, tím se ptá, jestli je hodná, což se jí musí zřetelně potvrdit.

Zuza krade jídlo. Všechno, co se dá sníst (co se nedá, to také). Musí se hlídat. Beze všeho by snědla banán i se slupkou a švestky s peckami. Na procházce je na ni také třeba dohlédnout, protože třeba listí nebo nezralé třešně mohou být ve

Dnešní svět ztratil primát vnitřního života a spolu s ním také jazyk k jeho vyjádření. V člověku však stále existuje hluboká touha po transcenci. Poukazuje na to norský trapista, narozený v nepraktikující luteránské rodině, kterého do katolické církve zavedla sakrální hudba a životní svědectví polského salesiána.

Erik Varden je nyní biskupem teritoriální prelatury Trondheim. Jeho biskupské svěcení v roce 2011 bylo historickou událostí. Žádný katolický biskup nebyl svěcen v nádherné gotické katedrále nad hrobem sv. Olafa od časů reformace v roce 1537. Šestačtyřicetiletý řeholník je autorem mnoha knih o spiritualitě, modlitbě a gregoriánském chorálu. Zamýšlí se také nad současným stavem křesťanství a nejdůležitějšími otázkami, které si klade současný člověk. Norský trapista zdůrazňuje, že otázka po smyslu vede lidi k aplikování nejrůznějších meditačních praktik, ve kterých namísto křesťanského mlčení nastupuje ticho bez Boha. V tomto radikálním hledání však narůstá pocit osamocení, zatímco v křesťanství je ticho „stavem pohotovosti“ připravujícím k setkání s Bohem, jako u proroka

Eliáše na hoře Horeb. „Mnišské mlčení neznamená sebeizolaci, nýbrž prostor nasměrovaný k hledání společenství,“ zdůrazňuje biskup Varden.

Norský trapista dále poukazuje na to, že křesťanské naslouchání zakládá možnost změny, reflektuje skutečnost, že nemáme odpovědi na všechny otázky. Tento postoj je v protikladu k tomu, co předkládá dnešní svět omámený mánií bezpečného zajišťování všeho: života, práce i lásky. „Život je ovšem rizikem a mluví o tom samotný Ježíš, když předvídá, že jeho následování něco stojí, avšak vede ke skutečné svobodě, která přináší radost,“ zdůrazňuje biskup Varden. „Naše společnost podléhá posedlosti klamným bezpečím, která plodí jedině neklid, další uzavírání a smutek,“ dodává norský trapista. Zdůrazňuje také, že současný člověk, jakkoli si to zcela neuvědomuje, velmi touží po hlubším vnitřním životě. Ztratil však jazyk, který by o něm dokázal mluvit, a jeho obnovení je jednou z velkých výzev na cestě objevování a prohlubování vlastní duchovnosti.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
15. ledna 2021

vteřině zkonsumovány. Neposedí na jednom místě. Celý den někde cupitá. Sál – chodba, chodba – sál. Učím ji modlitby. Zapamatuje si jednotlivá slova, která s nadšením a s hlasitým tleskáním plete do slyšeného obsahu.

Matylda, přezdívaná šéfka, má v oblíbené všechny „stavět do latě“ zvednutým prstem. Mazlí se, ale za chvíli dokáže spustit takový proud nadávek, že jdu do kolen. Přes to všechno mám pro ni slabost. Miluje hodinky. Není důležité, jestli mají ručičky nebo ne. Je půl čtvrté. Převážně je půl čtvrté.

100 procent přirozené upřímnosti

Bože, šílím! Ponejprv miluji svou práci, přestože jsou s ní obtíže. Ježíši, dovoluješ mi na mé chovanky hledět Tvými očima. Jak Ty je miluješ, jak Ty se s nimi těšíš! Jak Ty je používáš, aby proměňovaly mé srdce! Dříve jsem jezdila z rekollekce na rekollece, abych duchovně rostla. Teprve na tomto místě prožívám nejskutečnější rekollece lásky. Děkuji... Chci jít za Tebou, Bože, bez kompromisů, úplně celá. Chci

zanechat sítě a všechno, co jsem dosud lovila, a jít za Tebou. Během každodenní modlitby *Otče náš* velice zaměřuji srdce na slova „buď vůle Tvá“.

Úsměv lidí intelektuálně neplnoprávných je zcela plnoprávný. Přirozený, upřímný, bez silikonu, manýrů, jak se ukázat v lepším světle. To naše úsměvy jsou často na popruhu, o strojenosti, pěkným úsměvem ke špatné hře. Moje chovanky nic nepředstírají. Buď tě mají rády, nebo ne.

Pozorují reakce lidí, na ulici nebo v městské hromadné dopravě na podivíny, kteří ze sebe vydávají zvláštní zvuky a kolébají se autistickým pohybem. Někteří lidé zvedají obočí s grimasou plnou znechucení a vzdalují se do bezpečné vzdálenosti, jako by se intelektuální neplnoprávnost přenášela kapénkovou infekcí. Mysl i tělo dotknuté neplnoprávností, a srdce naprosto plnoprávné, nečervivé – 100 procent přirozené upřímnosti.

Marta Przybyła
Z *Milujcie się!* 4/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

PRO ŽIVOT Z VÍRY

YOUCAT: KURZ VÍRY • VŠE, CO JE DOBRÉ VĚDĚT O KŘESŤANSTVÍ, V 26 KAPITOLÁCH

Námět a text Bernhard Meuser • Z němčiny přeložila Jindra Hubková • Redigovali Ludmila Martinková a Jan Palma • Teologický poradce

P. Jaroslav Brož • Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Ilustrace Alexander von Lengerke

Vyšlo s církevním schválením. *Youcat: Kurz víry* se do větší hloubky věnuje základním tématům katolické víry a morálního učení. Co všechno víme o Bohu? Proč existuje utrpení? Co mají Boží přikázání společného s láskou? A k čemu potřebujeme církve? Publikace je určena především mladým lidem, a to z věřících i nevěřících prostředí. Potřebný impuls k dospělejší víře v ní najdou i další zájemci: konvertité nebo lidé, kteří se připravují na přijetí svátostí církve nebo se po období deziluzí do církve vracejí.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., 125x205 mm, křídový papír, 180 stran, 299 Kč

MATKA BOŽÍ • TŘI MARIÁNSKÉ MODLITBY

Tomáš Špidlík • Z italských přeložila Růžena Růžičková-Sanicola • Odpovědný redaktor Pavel Ambros

Podnětný text kardinála Tomáše Špidlíka o třech mariánských modlitbách: Zdravas, Maria (Ave Maria), Velebí má duše (Magnificat) a Zdravas Královno (Salve Regina). Autor sleduje trojí: historii jejich vzniku, postoj toho, kdo proniká do osvědčených slov této tradice zbožnosti, a vděčnost za plody, které slova modliteb přináší.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.

Brož., 110x180 mm, 80 stran, 100 Kč

OSOBNÍ SVĚDECTVÍ

KOMENSKÝ BY ZAJÁSAL • PŘÍBĚH SIRIRI

Ludmila Böhmová - Kateřina Lachmanová (ed.)

V roce 2006 se manželé Böhmovi podíleli na založení neziskové organizace SIRIRI, která podporuje karmelitánské misie ve Středoafričské republice (SAR). Pod stejnou hlavičkou vznikl v roce 2015 v SAR úspěšný program *Škola hrou*. Tato kniha představuje příběh SIRIRI prostřednictvím Lidy Böhmové, která zná jeho podstatné části jako málokdo. Je to osobní svědectví členky zakládajícího týmu SIRIRI, která do díla investovala kus svého života, získala pro něj velkou část své rodiny i přátel a pocho-pitelně jí velice leží na srdci.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190 mm,

336 stran + 16 stran barevné obrazové přílohy, 349 Kč

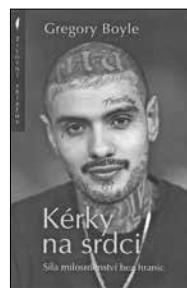
KÉRKY NA SRDCI • SÍLA MILOSRDENSTVÍ BEZ HRANIC

Gregory Boyle • Z angličtiny přeložil Jiří Černý

Autor je americký jezuita, který už více než třicet let poze-hnaně působí mezi mladistvými členy gangů v Los Angeles. Otec Greg je vynikající a vtípný vypravěč, ale především Boží muž na svém místě, vyznařující Kristův soucit a bezpodmínečné přijetí. Ra-zí teorii, že násilí a věznění ještě nikoho ne-napravilo, zatímco láska a přijetí ano. Zástu-py proměněných životů jsou důkazem toho, že ví, co říká, a že evangelium není utopie.

Paulínky

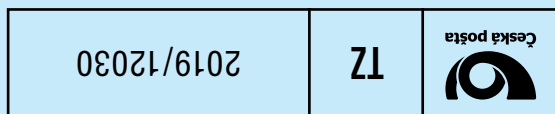
Brož., 120x185 mm, 336 stran, 349 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc